

Voyvoda е група с изключителен творчески заряд - всеки, който ги е гледал на живо ще се съгласи с това твърдение. А вече - и всеки, който е чул поне малка част от дебютния им албум "The Confederacy", който излезе през 2008 г. с помощта на култовия роден лейбъл "Corvus records". "Комитите" правят запомнящ се сценичен дебют по време на "Gorgon Fest 2007", когато свириха заедно с Kayno Yesno Slonce, Mizar, Daemonia Nymphe и Rose, Rovine & Amanti. По-късно имат участия с имена като Assemblage 23, Hocico и Diary of Dreams. Voyvoda впечатляват феновете с уникалното смесване на носталгични мелодии, електроника и семпли, всичко това подплатено с ентузиазъм и изключителна енергия. В навечерието на последната от трите тематични вечери, събрани под общото име "Синдикат" (22 февруари 2009 г.) ние си поговорихме с Филип, основателят на Voyvoda за

началото, за нагласата, за балканския дух, за цензурата, за съвместната песен с Горазд от Mizar, за която можете да придобиете представа на MySpace-страницата на групата (www.myspace.com/voyvoda) и за много други неща.

Morrigan

Metal Katehizis: Като за начало - представи себе си и другите членове на групата.

Филип: В момента Voyvoda сме пет човека: Аз съм Филип - опитвам се да пея и свиря на каквото ми падне, Серж е на барабани, Чиори на Бас, Калин - на синтезе и Дита Фон Велес (новият ни член) - синтезе и вокали. Свири на живо. Няма синтезеци и прилики с Лили Иванова (освен в годините и новата ми прическа), ха-ха.

Искам да те поздравя искрено за "The Confederacy". Рядко се случва дебютен албум да е толкова добре замислен, балансиран и издържан във всяко едно отношение - от обложката до последния звук! Дълго време ли отне да го подготвите?

Благодаря за добрите думи! Радвам се, че ти е харесал албума, но според мен има още много какво да се желае - на моменти си личи, че това е група, която все още формира своя дух. Иначе по "Конфедерацията" работих около година. Беше още в ранните етапи на групата, когато всъщност "групата" бях само аз. Според мен, в момента Voyvoda прогресира и съм много доволен от начина, по който звучим. Песен като "The Confederacy" например на живо звучи 100 пъти по-различно от начина, по-който звучи в албума, но в същото време не се губи чувството и идеята, с която съм я правил.

Казваш, че си личи, че това е група, която предстои да формира своя дух. Това е странно, защото моето усещане е, че "The Confederacy" има неповторим дух като албум. Искаш да кажеш, че не точно това е концепцията, към която се стремите като група ли?

Не, идеята на "Конфедерацията" е точно такава, каквато исках да я направя. Тя звучи по начина, по който трябваше да звучи, а именно - минимъл и дарк. В този момент Voyvoda беше по-скоро израз на мои мисли и политически идеи и нямаше за цел да бъде група. Самият албум е напълно подчинен на DIY-мисленето (Do-It-Yourself/ Направи си сам, б.р.), с което съм израствал. Всичко съм записал и направил сам. На моменти нарочно съм оставял шумове и неточности в записа, умишлено бягайки от обичайните стереотипи, които се преследват в музиката в момента.

Интересно. Къде е записан албума? В смисъл - на родна земя ли е правен?

Записвал съм го на различни места, на които съм живял. Някои идеи са записани във Флорида например, други в Бистрица, трети в Париж или в Истрия. Накрая го довърших в кв. "Изгрев" в София, в къщата на дядо ми. В една мансарда, обграден от дъновисти, съботяни, комунисти... и

карти на Македония и Балканите (усмивка). Тя се намира точно до градинката, в която е погребан Петър Дънов.

"The garden of Beinsa" на въпросната градинка ли е посветена?

Да...

Текстът е красив. Ти ли пишеш текстовете по принцип?

Благодаря! Да, аз пиша текстовете. Опитвам се поне. Не винаги се получава, но се надявам с времето да ставам поне малко по-добър.

Е, или ти идва отвътре, или не. Мисля, че на теб определено ти идва. Ще те върна за малко на Беинса Дуно (Петър Дънов). Ти по някакъв начин инспириран ли си от учението му?

Повлиян съм може би повече от самата му визия, а не толкова от идеологията, която проповядва. А и винаги е било близо до мен по някакъв начин, след като съм роден и израстнал в този квартал.

Да, разбирам какво имаш предвид. Иначе наскоро пусна в Интернет клип към въпросната песен ("The garden of Beinsa")...

Да, но то е по-скоро аматорски клип с архивни кадри от село Изгрев.

А в началото на песента... гласът чий е?

На президента на ФК "Беласица" - Струмица. Voyvoda не робува на стереотипи. Обичаме и футбол, и дъновисти. Както и не делим Балканите. Яне Сандански от Иван Михайлов, Михаил Герджиков или Трайко Китанчев. Всяко нещо в историята ни носи някаква стойност.

Да, определено имаш право. И аз мисля, че абсолютно всяко събитие, абсолютно всяка личност имат свой собствен заряд, своя стойност - независимо от субективните ни нагласи. Искам да полюбопитствам още мъничко за семплите. Няма да те питам за всички естествено, но има още един, който много ме тормози - не мога да се сетя от къде беше. Става въпрос за следната реплика: "Страх ме е от предателство... от смъртта ме е страх."

Това е артистът, известен като Ламбо (Стефан Данаилов, б. р.). В ролята на Княз Борис I. Не споделяме неговата политическа ориентация - даже откровенно сме против. Не споделяме и футболните му пристрастия (усмивка). Но това не ни пречи да ценим някои от ролите, които е играл.

Бях сигурна, че е от познат филм, но въобще не ми изникна от къде е точно...

Е, с другите доста добре си се справила. Дори семпълта с хунзите си успяла да хванеш, което ме потресе, хе-хе-хе.

Мда - "Я съм питбул!", както се пееше в един филм, ха-ха...

Ееее, Кустурица е изтъркан вече. Но бих му гледал филма за Марадона...

Не е лош филмът за Марадона. Киноман ли си по принцип?

Не. Другите в групата са по-големи киномани от мен. Аз по-скоро си губя свободното време в книги, най-вече исторически. И музика, разбира се. А между другото - в момента търся плочи от 50-те и 60-те, издадени от "Балкантон" или "Юготон", някой ако има - да пише.

Коя е последната книга, която прочете и ти хареса?

Последната книга, която прочетох и ми хареса, май са спомените на Анастас Лозанчев събрани от Христофор Тзавелла, най-накрая успях да ги довърша.

А я ми кажи кой набара култовата реплика от онзи филм на Ашби (усмивка) - "...What give you that special satisfaction? - I go to funerals."

Аз я набарах. "Харолд и Мод" е велик филм.

Не мислиш ли, че точно тази реплика пасва ужасно на усещането за Балканите? Имам предвид следното - хората тук притежават някак си по-особено отношение към нещата и то, мисля, е породено от това, че носим в себе си една специфична мъка - тежка и гъста, течаща във вените ни. Не е ли именно тази особена трагична нотка, която но свързва помежду ни, която ни свързва с тази земя? Атанас Далчев има едно "патриотично" стихотворение, което

обяснява точно усещането ми, там се казва: "И българин съм не заради твоята слава / и твоите подвизи и твоята бранна сила / а заради туй, че съм безсилен да забравя / за ослепелите бойци на Самуила. / Да търси който ще във теб сполука бърза / и почести и власт със страст една и съща / страданието мен по-силно с теб ме свързва..." и т. н. ...

На Балканите имаме много падения...

Всеки регион си има герои, възходи, падения... Но тази така специфична тъга я имаме само на Балканите, като че ли...

Да. И най-вече в региона, наречен Македония (усмивка).

Определено. "Мъка, мъка... Мъкедония" се казваше в "Мера според мера"...

А ето - от там е и Атанас Далчев (усмивка). Всеки ден по няколко пъти ходя по улицата, кръстена на него. Велик мъж! Хората на Балканите наистина имат едно специално усещане за живота, непонятно за хората отвън. Те определено не могат да го разберат. И точно това усещане за живота е нашето най-голямо богатство. Трябва да спрем да се подценяваме - да плюем и храчим. Трябва да вървим напред! Да не се кланяме пред чужденци, които ни идват на гости. И веднага да им задаваме въпроса какво мислят за жените ни. Прекалено жалки сме в много аспекти - особено тук, в България. Хората не са горди и са готови на всякакви компромиси с морала си или със самия си живот! Надявам се това да се промени...

Това ме кара да те попитам - би ли отишъл да живееш някъде в чужбина? Имам предвид - завинаги.

Живял съм сигурно 13 или 14 години извън България. Сигурно бих могъл да живея и още, но не искам. Достатъчно ми е да пътувам, за да бъда свободен. Сигурно бих живял извън България, но не извън Балканите. Но аз съм от София, това е моят град. Прадядовците ми са намерили спасение тук - след различни въстания и войни. И аз се чувствам най-добре именно тук, независимо от ужасната зима и мръсните улици и популизма на Бойко Борисов и комунизма на Сергей и Гоце.

Я ми кажи - един артист, в частност - музикант, трябва ли да е политически ангажиран?

Всеки сам трябва да си реши. Но искам да споделя факта, че за трети път VOYVODA ще бъде цензурирана тук и за втори в Македония.

Стига, бе!?!

Да. След като за концерта с Mizar в края на 2007-а ни цензурираха, сега нещата пак отиват натам. В града, от който е родът на дядо ми - Щип, не мога да свиря. Фашизмът/комунизмът не умира. На някои хора им отърва да има омраза, да тлее неразбиране.

Добре, де - причината точно каква е?

Явно ги е страх от група от София, която пее за Тодор Александров или Гьорче Петров, без да иска абсолютно нищо от Македония. Дедите ми са оттам - не им искам нищо. Но явно някои хора ги е страх. Ако говорехме на езика на омразата, сигурно щяха да ни пуснат да свирим, но понеже сме позитивно настроени, сме под ударите на наследниците на УДБА (югославската тайна служба за държавна сигурност - б. авт.) - незнайно защо. Трябваше да свирим на 14 март в Щип. Хора от Скопие ми писаха как ги били привикали да ги разпитват за нас - за какво сме пеели и т. н. Не било удачно да свирим преди изборите. Човека можел да си изгуби работата, ако свирим. Все още се надявам да се получат нещата, но явно цензурата там не стихва. Всеки може да отиде да свири в Белград, Загреб или София, но в Македония не може!

Като каза изборите... Това ми напомня на случая с "Во мойот сон" на Mizar - той излезе точно преди изборите и беше бойкотиран негласно от македонските медии. Та те така си спечелиха славата на политически некоректни...

Е, Горазд е велик мъж! Много се радвам, че успех да се запозная и говоря с него. После ходих и в Македония - на гости на роднини и приятели, тогава посетих и Горазд. Даже в момента работим по една песен заедно...

Супер! Разкри ми още малко за тези песен...

Ами, в момента работим по нея. Тя е за Александър Турунджов - един войвода от Битоля. Ще участва и хорът, който пее в новият албум на Mizar. Надявам да успеем да свирим с тях този път в Скопие, на представянето на албума. В нея има и един семпъл на Димитър Талев, който е записан през 50-те - много любим!

Вече нямам търпение да я чуя! Свирили сте с групи като Mizar, Hocico, Diary of Dreams, Daemonia Nymphe, Assemblage 23, Rose Rovine & Amanti и т. н. и т. н. - все сериозни имена в дарк сцената въобще. Кои са артистите, с които бихте искали да свирите на една сцена в бъдеще?

Хм... ще гледам да отговора за всеки един от групата, хе-хе. Аз бих искал да съм на една сцена с Burzum (усмивка), Neubauten или Glen Danzig, Серж със Sonic Youth или Residents, може би, Чиори с Napalm Death или Sick Of It All, Калин с Joy Division, а Дита - вероятно със Smiths или New Order. А всички заедно - с Роксана Белева и Братя Аргирови - те са най-добрите и изобщо не се шегувам.

Братя Аргирови са най-добрите, казваш... я, подсети ме да те попитам - как вървят работите със Shadowbogs?

Това е тайна! Скоро ще излезе EP-то. Истински норвежки блек метал от Радомир. Боза и Кръв.

"Як норвежки блек метъл!", спазваш 666-те правила на true блек метълиста, нали?

Е, аз съм изсрастнал с блек метъла! Новият албум на DarkThrone е велик! Не мога без метъл (усмивка). Аз съм един нормален блек метълист, който слуша уейв от време на време и се прави на интелигентен - но не се получава в повечето случаи.

Я ми кажи - кои са албумите, които въртиш напоследък (освен последния DarkThrone)?

Много са. Sonic Youth – "Sister", Bolt Thrower – "For Victory", на Wolfpack старите. В момента съм също на вълна френски колдудейв - Trisonomie 21, Deux, Marie Moor. А, и много траш също!

Освен с музика, с какво друго се занимаваш?

Изнасям органи и бели робини за Косово. Иначе се опитвам да избягам от маркетинг сферата и телекомуникациите, но нещо не се получава. Стискай ми палци - не искам да съм роб на корпорациите! Не пийте "Кока Кола", не яжте в "МакДоналдс" и не си дръжте парите в банки!

Продължавай, продължавай! Харесвам такива приказки...

Обичам баница с боза, боб с наденица и не изпитвам комплекси от това, което съм. Анти-дрогата съм! Слушам стрейт едж групи... но пия ракия. И вино. И смятам, че българите не трябва да се плашат от присъствието на ракията в баровете. Да отидат до Белград и да се поучат от брачата сърби.

Мда... по този повод - преди няколко години бях в една кръчма (!), където ни казаха, че няма ракия и шопска салата, защото "свалят нивото" ...

Стига комплекси! Това че плащаш 3000 лв. за обувки или телефон и ядеш в псевдоизискани ресторанти няма да скрие факта, че си от някое Ямболско село!

Да се върнем на Voynoda. Би ли направил компромис с музиката си, със светоусещането си, с чувството за естетика, ако знаеш, че това ще доведе групата ти до по-голяма сцена, до повече публика, до повече хора, които ще си купят албума?

Никога не бих допуснал компромис! Voynoda не е направена с комерсиална цел и не очаквам да изкарам и един лев от нея. Това никога не е било целта.

Знаех си. Какво ти дава Voynoda? Какво е Voynoda?

Свобода. Напълно. Войвода няма граници. А в същото време е един дълг към моите деди. Хората не трябва да забравят от къде идват. Най-големият геноцид, който се упражнява над нас е това, че ни промиват мозъците и забравяме постепенно кои сме. Няма морал, няма вяра. Ставаме роби на парите и вече няма значение методът, по който ги придобиваме. Това е жалко. Не искам да звуча като някой жалък лицемерен проповедник, но това е истината.

Материализъм, консуматорство - така се казват героите на нашето време. Но има надежда, вярвам.... Да те попитам за "Синдикат"-а.... там основната идея е да се съберат групи и фенове, които имат доближаващо се чувство за естетика, близки усещания, близка представа. Факт е, че хората не се държат заедно, не правят нещата заедно, дори и да имат сходни виждания... Не е ли всъщност това един от основните проблеми на българската сцена въобще?

Принципно тук идеята е да си най-велик. Не знам защо е така - но това е факт. Хубаво е, че Емо и "Gorgon" правят нещо подобно и се опитват да съберат хората...

Кога да чакаме следващо издание от Voynoda?

Истината е, че имаме три EP-та готови. Казват се съответно "Bunt", "Voden Vs Edessa" и "A Year of Elegies". За момента нямаме намерение да ги издаваме.

А с втори дългосвирещ албум ще ни зарадвате ли в скоро време?

В България всичко зависи от Емо и "Corvus", трябва него да го питате! Той ни подаде ръка, когато имахме нужда и ние сме наистина признателни.

Добре, ще го питаме. Емо е светлината в края на тунела, казваш (намигване)...

Ха-ха, може и тъмнината да е. Ще видим.

Различен ли ще е следващия албум от концептуална гледна точка?

Ще е посветен на Шопландия и Егейска Македония!

Нещо друго да искаш да кажеш, а аз да не те попитам за него...

Хмм, много глупости наговорих. Благодаря, че ни отдели време изобщо!

Аз благодаря! Кажи нещо последно за читателите на "Metal Katehizis"...

Не се поддавайте на евтина пропаганда - четете между редовете! Елате в неделя (22 февруари 2009 г.)! Туй-то! Join the Confederacy!